

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iunie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, declarat de avocatul Popa Grigore în numele inculpatului

Andreico Ruslan Ion, născut la 06 septembrie 1976, originar din or.Leova, domiciliat în mun.Chișinău, bd.Moscova 12, ap.39.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.07.2013 - 24.03.2015,
2. Instanța de apel: 01.06.2015 - 23.11.2015,
3. Instanța de recurs: 24.05.2016 - 29.06.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 martie 2015, Andreico Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 225 unități convenționale.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Andreico Ruslan, la 22 iunie 2013, în jurul orelor 13.23-13.45, aflându-se pe str.Calea Ieșilor nr.5, mun.Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, a pătruns în autocamionul mixt de model „Mercedes Furgon”, cu nr/î UN BC 451, de unde a sustras pe ascuns un telefon mobil de model „Nokia” la prețul de 900 lei, o geantă pentru bărbați din piele la prețul de 255 euro, echivalentul sumei de 4164,14 lei, în care se aflau bani în sumă de 10000 lei, 200 euro, un pulover pentru bărbați la prețul de 300 lei și un șorț la prețul de 80 lei, cauzându-i părții vătămate Pavlinciuc Vadim o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 18710,15 lei.

Tot el, în perioada de timp 21-22 iunie 2013, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber a sustras din curtea blocului locativ de pe str.Sucevița 154/1, mun.Chișinău, o bicicletă pentru copii, de model „Mustang” la prețul de 600 lei, cauzându-i părții vătămate Odainic Ivan o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului R.Andreico, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, ținând cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, de 2 ani și 6 luni închisoare, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunii comise, este prea blândă, astfel nu va fi atins scopul pedepsei penale, restabilirea

echității sociale, corectarea inculpatului care anterior a fost condamnat de mai multe ori pe infracțiuni similare și acesta este consumator de substanțe narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui R.Andreico în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui R.Andreico de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, însă la numirea categoriei și termenului pedepsei nu a ținut cont de circumstanțele reale ale cauzei, că inculpatul anterior a fost judecat și pedeapsa aplicată este prea blândă în coraport cu infracțiunea comisă și persoana acestuia.

Astfel, instanța de apel, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gradul de pericol social al infracțiunii comise, care face parte din categoria celor mai puțin grave, săvârșite cu intenție, de persoana inculpatului care a recunoscut vina, partea vătămată nu are pretenții materiale față de el, că anterior de nenumărate ori a fost condamnat pentru infracțiuni similare, a conchis că corijarea și reeducarea inculpatului R.Andreico nu este posibilă fără izolarea lui de societate, reținând faptul că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și altor persoane.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul G.Popa în numele inculpatului care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că apelul greșit a fost admis; - instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, partea vătămată nu are careva pretenții; - instanța de apel i-a aplicat o pedeapsă maximă reținând doar ca circumstanță agravantă faptul că inculpatul anterior a fost condamnat; - inculpatul la momentul pronunțării sentinței nu era în stare de recidivă, iar după pronunțarea ei a achitat amenda stabilită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temei de casare a hotărârii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul invocat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui R.Andreico în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, și, critică hotărârea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a casat sentința și i-a stabilit inculpatului o

pedeapsă mai aspră – închisoarea cu executarea ei reală, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat R.Andreico, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de pînă la 4 ani.

Conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, în baza căruia a fost examinată cauza, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Instanța de apel, luînd în considerație că infracțiunea comisă de inculpat, potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, precum și circumstanțele ce caracterizează persoana acestuia - că anterior a mai comis infracțiuni fiind condamnat, dar nu și-a tras concluziile necesare și din nou a săvîrșit infracțiune, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia nu poate avea loc decît prin izolarea lui de societate.

Consultînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, de faptul că acesta anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, însă careva concluzii nu a făcut și din nou a comis infracțiune, astfel corect a ajuns la concluzia privind aplicarea inculpatului R.Andreico a pedepsei închisorii cu executarea ei reală.

Afirmația recurentului, precum că instanța la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante prezente în cauză, și anume că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, se caracterizează pozitiv, este lipsită de temei, deoarece instanța a reținut aceste circumstanțe și și-a motivat soluția în această parte, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunii normei penale de care a fost recunoscut vinovat, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod penal, pedeapsa fiind individualizată conform prevederilor legale.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Argumentele recurentului, precum că instanța i-a aplicat inculpatului pedeapsa maximă posibilă, or, la momentul comiterii infracțiunii acesta nu se afla în stare de recidivă, nu pot fi reținute, deoarece instanța nu a constatat că în cauză infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă. Instanța a indicat doar că infracțiunea a fost săvîrșită de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, circumstanță ce agravează răspunderea lui R.Andreico și care a fost reținută ca agravantă în rechizitoriu, conform art.77 Cod penal, însă pe care prima instanță a ignorat-o, din aceste considerente instanța de apel a și intervenit în partea stabilirii pedepsei, aplicîndu-i inculpatului o sancțiune mai aspră (f.d.26, 68 v.1).

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului referitor la faptul că inculpatul a achitat amenda imediat după pronunțarea sentinței, deoarece conform art.64 alin.(3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie, însă executorie devine hotărîrea, cînd aceasta rămîne definitivă potrivit art.466 alin.(3), 468 alin.(1) Cod de procedură penală. Prin urmare, inculpatul a făcut uz de

dreptul său de a achita în jumătate amenda stabilită, iar faptul dat nu poate fi reținut ca o circumstanță atenuantă.

Totodată, achitarea amenzii nu este o circumstanță care condiționează rămânerea definitivă și executorie a hotărîrii judecătorești. Faptul că inculpatul a achitat amenda în baza unei sentințe care nu era definitivă și executorie, nu limitează dreptul instanței de a adopta o altă hotărîre, care a fost contestată de către procuror în latura stabilirii pedepsei.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise și individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul G.Popa în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Popa Grigore în numele inculpatului Andreico Ruslan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Andreico Ruslan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 22 iulie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu